

Dne 7. ledna 2021 v 91 letech navždy odešel bratr

Otto Wagner

ze Sezimova Ústí.

Jeho láskou od dětství byl skauting (Skauting přinesli do Sezimova Ústí Baťovci), a v Sezimově Ústí tak na období dětství a dospívání nevzpomínají pouze jeho vlastní děti, ale i ty, které na toukách do přírody a na výpravách za poznáním zasvěcoval do zákonitostí života v přírodě, vychovával je k pravdě, čestnosti, zdatnosti, pořádku a učil je úctě k sobě samým i k ostatním lidem.

V Sezimově Ústí vznikl první skautsky oddíl v roce 1940, ale spolu se zákazem Junáka na podzim téhož roku byl úředně rozpuštěn. Po znovuoobnovení činnosti Junáka v roce 1945 vzniklo v Sezimově Ústí samostatné středisko. V roce 1948 byl Junák začleněn do Svazu československé mládeže a středisko opět zaniklo. Znovu bylo obnoveno v roce 1968 a hned následující rok si již trochu odrostlejší hoši O. Wagner, J. Harovník a Ing. M. Vavaček splnili svůj klukovský sen. V rámci „Akce Z“ se jim podařilo za podpory tehdejšího předsedy města Sezimovo Ústí pana Berana založit u Kozského potoka skautskou osadu, která je i dnes místem schůzek skautských oddílů střediska Černá růže Sezimovo Ústí.

Na dotaz k jeho účasti v rámci projektu mezinárodní humanitární a rozvojové pomoci UNRRA prý to nic nebylo. Psal se rok 1948 a tehdejším ředitelem byl pan Jindřich Hubička. K moci se dostala komunistická strana a došlo k zestátnění Československého rozhlasu.

Výborná znalost německého jazyka dovolovala tehdy studentu Wagnerovi poslouchat zahraniční zprávy o dění v Evropě a v naší republice. Zprávy překládal do češtiny a nenechával si je pouze pro sebe. Spolu se třemi spolužáky ze školy je vhažovali po Táboře do schránek na noviny. A nezapomínali ani na schránky představitelů komunistické strany. Důsledek této činnosti na sebe nenechal dlouho čekat. Následovalo vyhození ze školy a odsouzení u Státního soudu v Justičním paláci v Praze na Pankráci na dva roky. Jeden rok pracoval v jáchymovských uranových dolech, v „jáchymovském pekle“, a druhý rok v uranových dolech v Příbrami.

Br. Wagner, mezi skauty oslovovaný Oťas, byl nositelem druhého nejvyššího skautského vyznamenání doživotním členstvím ve Svojsíkově oddíle (přijat byl v r. 1993) a dalšími čtyřmi skautskými vyznamenáními i celou řadou pamětních medailí.

Vedle těchto svých ocenění měl bohatou sbírku skautských vyznamenání, řádů, odznaků, pamětních medailí a opasků.

Otto Wagner velice rád vzpomínal na mezinárodní setkání skautů - světové skautské jamboree v roce 2007 ve Velké Británii - kde se čtrnáctidenního programu zúčastnilo více než 38 000 skautů vůdců ze 158 zemí.

Až zhruba do r. 1992 byl br. Oťas členem střediska Sezimovo Ústí, ale poté byl členem klubu OS v Táboře.

Zdroje: <https://www.sezimovo-usti.cz/prilohapdf/novinky201903.pdf> a informace od starosty města Sezimovo ústí a skautského vůdce Martina Doležala.

Redakce: Kamzík

